



ה"ט 32066/09/18 - יאסר מואסי נגד עיד ג'בילי

בית משפט השלום בחדרה

ה"ט 32066-09-18 מואסי נ' ג'בילי

תיק חיצוני:

בפני כב' סגנית הנשיא, השופטת פנינה ארגמן

יאסר מואסי

מבקש

נגד

עיד ג'בילי

משיב

החלטה

בתאריך 17.9.18 הגיש המבקש, באמצעות בא כוחו, בקשה לצו למניעת הטרדה מאיימת, המופנית למשיב, דהיינו צו שיאסור על המשיב לפרסם בדף הפייסבוק שלו כל דבר הפוגע במשיב, בין במישרין ובין בעקיפין וכן לאסור עליו לפרסם את תמונותיו ברשת הפייסבוק ו/או בכל רשת טכנולוגית אחרת.

בתאריך 20.9.18 התקיים דיון במעמד הצדדים ולא נעתרתי לבקשה.

ב"כ המבקש הגיש ערעור על החלטתי, אשר נדון בבית המשפט המחוזי ביום 23.9.18. בית המשפט קבע שעליי לשוב ולקבוע דיון במעמד הצדדים, לאפשר את חקירתם, ולאחר כל אלה ליתן החלטה בהתאם לחוק הרלוונטי.

היום התקיים דיון במעמד הצדדים, דהיינו שני הצדדים נחקרו וסיכמו בעל פה את עמדתם.

לאחר שעיינתי בשתי הבקשות של המבקש, בתצהירים, במסמכים ובתמונות שצרף ובשני כתבי התשובה של המשיב; וכן לאחר ששמעתי את הצדדים ועיינתי בפסיקה הרלוונטית לענייננו, אני שוב דוחה את בקשתו של המבקש ליתן צו למניעת הטרדה מאיימת, כמפורט לעיל, ואנמק.

על פי המפורט בבקשות ובתצהירים, המבקש הוא עיתונאי, יו"ר קבוצת כדורגל בקה אל גרביה, יו"ר רשת מרכזים קהילתיים, עורך שבועון בשפה הערבית, מתנדב בועדת סולחות מקומית בבקה אל גרביה, פעיל חברתי, פעיל למען הדו קיום והשלום ואיש מוכר בקרב האנשים שעוזר לזולתו.

על פי המפורט בכתבי התשובה, המשיב הוא מחנך ומורה בבית ספר תיכון, מחבר ספרי לימוד, פעיל חברתי ומתנדב בעמותות.



שני הצדדים על רקע היותם אנשי ציבור, כמפורט לעיל, פעילים מאוד גם ברשתות החברתיות ובעיקר ברשת הפייסבוק.

לטענת המבקש, המשיב פרסם ברשת הפייסבוק פרסומים פוגעניים שגרמו לפגיעה בשמו הטוב, שמים אותו ללעג, מזהיר אנשים מפניו, פוגע בשלוות נפשו ואובססיבי כלפיו תוך שהוא נוקט בכל הדרכים האפשריות לפגוע בו בדרך של אותם פרסומים מטרידים, פוגעניים; כאשר הוא יודע שהודעות אלה מגיעות לחבריו.

לטענת המשיב, מדובר במימוש זכותו לחופש הביטוי, שכן גם הוא כאיש ציבור מעביר ביקורת ומתייחס למעשים והתנהגויות של אנשי ציבור אחרים; ולא רק מעביר ביקורת על מעשיו והתנהגותו של המבקש אשר כאמור גם הוא מציג עצמו כאיש ציבור פעיל בתחומים רבים, אשר פועל באופן קבוע ברשתות החברתיות.

סעיף 4(א) לחוק מניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב - 2001 (להלן: החוק) קובע:

"נוכח בית המשפט כי אדם נקט הטרדה מאיימת, רשאי הוא להורות לאותו אדם בצו, להימנע מעשות מעשה מן המעשים המפורטים בסעיף 5(א)(1) עד (4). ואם נוכח כי ההטרדה המאיימת נעשתה בניסיונות שבהן יש חשש לפגיעה ממשית בשלוות חייו של אדם אחר או להמשך פגיעה כאמור, רשאי הוא להורות לאותו אדם בצו גם להימנע מעשות מעשה מן המעשים המפורטים בסעיף 5(א) (5) ו- (6)".

סעיף 2 לחוק מגדיר הטרדה מאיימת מה:

"הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בניסיונות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו".

לפיכך, נשאלת השאלה האם הפרסומים אותם פרסם המשיב, כאשר אין מחלוקת שהוא פרסם פרסומים אלה, כפי שאפרט בהמשך, יש בהם כדי הטרדה מאיימת כמוגדר בסעיף 2 והאם הוצגה בפניי תשתית ראיתית על פיה המשיב נקט אותה הטרדה מאיימת; כך שיש מקום לקבל את בקשתו וליתן צו כמבוקש.

החלטתי זו מתייחסת אך ורק לפרסומים אותם פרט המבקש במסמכים שהגיש לבית המשפט, כולל תמונות, וכן תגובות לפרסומים שפרסם המבקש. לענין זה עלי לומר שהתגובות אליהן התייחס ב"כ המבקש הוגשו בשפה הערבית, כאשר לצד אלה צורף מסמך בשפה העברית, כאשר בית המשפט אינו יכול לדעת האם התרגום מתייחס לכל התגובות או רק לחלקן.

בתאריך 9.9.18 פרסם המשיב פוסט בו רשם:

"חידה! מי הדמות המופיעה בצידה השמאלי של כל תמונה? א.. מעניק הפרסים לספורטאים?

ב.. מעניק פרסים למשוררים והסופרים? ג.. מנהל מרכז קהילתי (מוסתווה)? ד.. עיתונאי כל ימות השנה?"

עמוד 2



בתאריך 16.9.18 פרסם המשיב פוסט ובו רשם:

"מי יפסיק תנועותיו של אדם זה שממשיך הקריירה שלו בחברה שלנו, הכניס דמויות מוזרות לכנס!! מי יפסיק אותו!!" יש לציין שלעניין פוסט זה המבקש נתן פירוט שונה במסמכים השונים שהגיש לבית המשפט.

ביחס לפוסט זה היו תגובות רבות ובין היתר הגיב גם המשיב, תוך שהוא מזהיר בן יישוב, מנחה בערב שירה, שיקבל את כספו מהמבקש מראש, ומזהיר אותו שקרו מקרים או ששילם פחות או שלא שילם כלל.

בתאריך 17.9.18 פרסם המשיב פוסט ובו רשם:

"מה רוצה המבקש באמצעות בא כוחו הגאון? האם הוא חושש שערב השירה ייכשל!!"

גם לאחר פרסום פוסט זה היו תגובות רבות ברשת הפייסבוק.

בתאריך 22.8.18 פרסם פוסט ובו רשם:

"מי יגן על החברה שלנו מהמרכז הקהילתי מוסתווה שהמבקש עומד בראשו. אותו אדהם סיף אל אדין שהוא עיד המתחזה כותב לו תמיד כפי שכותב לו בכל פעם מי המרכז הזה עיד?"

לטענת המבקש גם פוסט זה גרם לתגובות משתלחות של אנשים שהוא אינו מכיר.

בתאריך 30.7.18 פרסם פוסט ובו רשם:

"עבור 7,000 ₪ לא קיבלנו קבלה!!! מי יעצור את תנועותיו???"

וכן באותו יום פרסם פוסט נוסף ורשם:

"שערוריה, מדוע השתתפת בטקס הענקת עיטורי כבוד לספורטאים, האם בדקת איך צדו אותם? אל תיפול בפעם הבאה", כאשר הוא מצרף את תמונת חבר הכנסת יוסף ג'בארין.

בתאריך 20.9.18 פרסם פרסום נוסף ורשם:

"אני מרחם על בא כוחו ד"ר יאסר מואסי, השופטת דחתה כל מה שאמר וקיבלה את כל טענותיי".

גם כאשר לפוסט זה לטענת המבקש אנשים הגיבו תוך שהם מכפישים ומשמיצים אותו.

דהיינו מדובר ב- 7 פרסומים, הגם שבבקשה ציין ב"כ המבקש שמדובר ב- 11 פרסומים, אך יחד עם זאת מצא לנכון לפרט את תוכן הפרסומים האמורים לעיל. לטענתו לכל פרסום באה שרשרת של תגובות, אשר מכפישה את שמו ופוגעת בשלוות נפשו של המבקש.

המשיב נחקר בגין הפרסומים והתגובות הרבות, כולל תגובות של אחרים שהוא צרף כתגובה שלו; אלא שלטענתו הכל



היה בגדר שיח לגיטימי של ביקורת כלפי התנהלותו והתנהגותו של המבקש בתחומים שונים. המשיב נשאל שוב ושוב מדוע מצא לנכון להיות אובססיבי כלפי המבקש ולפרסם עליו פרסומים ותגובות רבות, כאשר הדבר מביא גם לתגובות של אחרים, וחזר על עמדתו שמדובר בביקורת לגיטימית, על המבקש שמציג עצמו כאיש ציבור. והואיל ולגישת המשיב המבקש פועל באופן לא ראוי או לא לגיטימי במישורים שונים, הוא מחויב להעלות זאת ברשת הפייסבוק, והכל בגדר זכותו לחופש הביטוי.

כאמור, המבקש וגם בא כוחו עומדים על כך שבפרסומים הנ"ל יש כדי להכפיש ולפגוע בשלוות חייו של המבקש, שהוא כאמור דמות ציבורית ידועה; לא רק זאת, באחד המסמכים שהגיש מצא בא כוחו לכנות את התגובות של האחרים על הפרסומים "תגובות רצחניות".

הואיל וכך, לגישת המבקש ובא כוחו, הפרסומים הנ"ל והתגובות מהווים כדי הטרדה מאיימת כקבוע בחוק וכפי שפרשה הפסיקה, ועל כן יש להיעתר לבקשה.

עיינתי בפסיקה הרלוונטית, כולל הפסיקה שהציג ב"כ המבקש, ואכן נקבע בפסיקה שלא כל "הטרדה" מהווה "הטרדה מאיימת", אלא שיש להיווכח כי מתקיימות נסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם, או כי הוא עלול לפגוע בו. דהיינו, החשש לחזרתיות ההתנהגות המטרידה הוא שהופך הטרדה סתם להטרדה מאיימת. אין חובה שההטרדה תכלול איומים של ממש, ובלבד שבנסיבות העניין ניתן ללמוד באופן אובייקטיבי שקיים חשש להמשך פגיעה בשלוות חייו של הנפגע, בפרטיותו או בחירותו. הפסיקה פרשה את הדרישה לפגיעה בשלוות חייו של הנפגע ככוללת אירועים אשר יש בהם כדי ליצור תחושת מתח וחרדה וכדי לפגוע בשגרת החיים התקינה (ראה ה"ט 39396-03-16 פלוני נ' אלמונית ואח' והפסיקה הנזכרת שם). המונח "מאיימת" פורש בפסיקה כחשש לחזרה על הפעולות האמורות ולא דווקא במובן האיום, ודי בקיומו של בסיס סביר להניח שהמשיב עלול בעתיד לשוב ולפגוע בשלוות חייו של הנפגע, דהיינו - חשש כי הפעולה תחזור על עצמה, הינה בסיס לקביעה שמדובר בהטרדה מאיימת. עוצמת הדברים הנאמרים בפרסום, תדירות הפרסום, יש בהם כדי לגרום לאותה תחושת מתח, חרדה ותחושת איום שיש בהם כדי להקים בסיס למתן צו.

מאידך, בהתחשב בתכליות של החוק ובסמכויות שהוא מקנה לבימ"ש ליתן צווים שיש בהם הגבלה של ממש על חירותו של אדם, על חופש התנועה שלו ועל חופש הביטוי שלו, ספק אם יש הצדקה להפעיל את אותן סמכויות בהעדר סכנה לפגיעה ממשית במבקש. לא ניתן להתעלם מכך שההנחה הגלומה בהוראות החוק היא כי מעשי ההטרדה עליהם נועד החוק לחול הינם מעשים המופנים כלפי הנפגע וכרוכים בחתירה למרחב הפרטי שלו, הפיזי או הרעיוני באופן שמאיים עליו או על שלוות חייו.

כלומר, בענייננו, יש מקום לאזן בין זכותו של המבקש שלא להיות מוטריד על פי הגדרת החוק ופרשנות הפסיקה, מול זכותו הבסיסית של המשיב לחופש הביטוי בעיקר, ולחופש הביקורת על מעשיו והתנהגותו של איש ציבור בפרט.

דהיינו, עליי להחליט ולקבוע האם בכמות הפרסומים ובתוכנם יש כדי להוות הטרדה מאיימת, עד כדי כך שיש באלה כדי לפגוע בזכותו הבסיסית של המשיב לחופש הביטוי.



עוד עליי לציין, שבכל מה שקשור לתגובות אליהן התייחס ב"כ המבקש במסמכים שהגיש ובחקירת המשיב באולם בית המשפט, אזי לא ניתן להתעלם מכך שלמשיב אין שליטה על תוכן התגובות של האחרים הפעילים ברשתות החברתיות, ועל כן לא ניתן להתייחס לאותן תגובות כפי שמבקש בא כוח המבקש. גם בתגובות של האחרים, אשר באופן מודע פרסם המשיב בדף הפייסבוק שלו, במכלול כולו, כפי שאראה בהמשך, אין כדי להוות הטרדה מאיימת.

מדובר במספר פרסומים לא רב, שלא ניתן ללמוד מהם על אובססיביות; ולא רק זאת, הפרסומים מתייחסים לפעילותיו המגוונות של המבקש הפועל במרחב הציבורי בתחומים רבים, כפי שצינתי; ולא מתייחסים לעניין נקודתי אחד הקשור למבקש. גם תוכנם, כפי שהובא בפניי ופרטתי כאמור לעיל, אין בו באופן אובייקטיבי כדי להוות פגיעה של ממש בשגרת חייו ושלוות נפשו של המבקש, כפי שהוא מציג. אין מדובר בפרסומים עם עוצמה של פגיעה, אלא התייחסות ביקורתית לפעילויות מגוונות של המבקש. העובדה שהאחרים מגיבים לביקורת ופועלים בדרך כזו או אחרת, אין בה כדי להוות הטרדה מאיימת, במיוחד שלמשיב אין שליטה על מספר התגובות ותוכנן.

כאשר מדובר באיש רב פעלים כמו המבקש, אשר פועל באופן ראוי להערכה בתחומים שונים ומבקש לבטא את פעילויותיו המגוונות ברשת הפייסבוק בעיקר, עליו להיות מודע לכך שהוא חשוף לביקורת של אחרים, כפי שחשוף כל איש ציבור אשר פועל במרחב הציבורי. הביקורת על איש הציבור באה בגדר הזכות הבסיסית והחשובה של חופש הביטוי, במיוחד בחברה דמוקרטית, כמו החברה במדינת ישראל.

העובדה שהמבקש חש באופן סובייקטיבי שהפרסומים הביקורתיים פוגעים בו, אין בה כדי להביא את בימ"ש לקביעה שמדובר בהטרדה מאיימת; במיוחד על רקע מעמדו של המבקש, תחומי פעילותו הרבים והפרסומים המגוונים המתייחסים לאותן פעילויות.

אני סבורה שבענייננו, במלאכת האיזון, הזכות לחופש הביטוי גוברת, ולא רק זאת, כאמור לא השתכנעתי על פי התשתית הראייתית שהובאה בפניי שיש מקום להכניס את הפרסומים בגדר הטרדה מאיימת.

במידה והמבקש סבור שהמשיב מכפיש אותו ומוציא דיבתו רעה, וכך התרשמתי מעדויות של השניים באולם בימ"ש היום, דרכו פתוחה לפתוח בהליך אזרחי רלוונטי, על פי חוק איסור לשון הרע, או כל הליך שימצא לנכון.

הואיל וכך, אני דוחה את הבקשה.

כפי שקבעתי גם בהחלטתי הראשונה, איני פוסקת הוצאות לטובת המשיב.

המזכירות תמציא עותק מההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ח' חשוון תשע"ט, 17 אוקטובר 2018, בהעדר הצדדים.

עמוד 5